

Csepel, 1913. február 9.–Budapest, 1975. december 10.

Apja gyári munkás volt, a Weiss Manfréd Művekben dolgozott. Két polgári iskolát végzett, majd téglahordó volt. 1928-tól a Fegyver és Gépgyárban ipari tanuló, 1931-ben mintaasztalos végzettséget szerzett; később szerszámkészítő szakmát tanult. Az 1930-as évek elején Belgiumban dolgozott, hazatérte után, 1932-től a Weiss Manfréd Gyár Csőgyárban kapott állást, előbb segédmunkás, majd gépmunkás, végül marós volt. 1938-ban lépett be a vasasszakszervezetbe. 1941-ben katonai szolgálatra vonult be, 1942-ben a szovjet frontra vitték. Hazajövedele után belépett a Szociáldemokrata Pártba, 1944-ben részt vett a csepeli ellenállási mozgalomban. 1945-ben tagja volt a csepeli ideiglenes képviselőtestületnek, tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak, munkahelyén propagandista, majd párttitkár volt. 1945-1946-ban hat hónapos pártiskolát végzett, 1947-1948-ban a Kispesti Nemzeti Bizottságba is beválasztották; 1947-1948-ban az MKP kispesti titkára. Tagja volt az MDP-nek és belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1948 augusztusában előbb az Iparügyi Minisztérium helyettes főosztályvezetője, 1949-ben a Kohó- és Gépipari Minisztériumba került; a hadiipar megszervezésén dolgozott, mint szervezési főosztályvezető, közben elvégezte a Műszaki és Gazdasági Akadémiát, üzemmérnök oklevelet szerzett. 1952. márciusban kinevezték a kohó- és gépipari miniszter helyettesévé. 1956 októberében a forradalom alatt munkahelyéről eltanácsolták, de 1956. novemberben visszafoglalhatta székét. 1957. áprilistól 1959. januárig a minisztérium járműipari igazgatósága, majd 1965. márciusig az autó- és traktoripari igazgatóság vezetője volt. 1965. márciustól a minisztérium személyzeti és oktatási főosztály helyettes vezetője, 1966. áprilistól vezetője. Állásából 1973-ban felmentették és nyugdíjazták.